# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ( τέταρτο τμήμα )
της 1ης Ιουλίου 1992 *

Στην υπόθεση C-28/91,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

**Helmut Haneberg GmbH & Co. KG**

και

**Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung,**

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού ( ΕΟΚ ) 3540/85 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1985, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά, τα φούλια και τα γλυκά λούπινα ( ΕΕ L 342, σ. 1 ),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( τέταρτο τμήμα ),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και M. Díez de Velasco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Helmut Haneberg GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από την Barbara Festge, δικηγόρο Αμβούργου·

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ulrich Wölker, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας·

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Helmut Haneberg GmbH & Co. KG και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Φεβρουαρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

1 Με Διάταξη της 2ας Ιανουαρίου 1991, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιανουαρίου 1991, το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3540/85 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1985, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά, τα φούλια και τα γλυκά λούπινα (ΕΕ L 342, σ. 1).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Helmut Haneberg GmbH & Co. KG (στο εξής: Haneberg) και του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (στο εξής: BALM) σχετικά με τα πιστοποιητικά αγοράς στην ελαχίστη τιμή τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων για τη μεταποίηση πισών.

### Η κοινοτική νομοθεσία

3 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1431/82 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1982, περί ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια (ΕΕ L 162, σ. 28), θεσπίστηκε

ένα καθεστώς ενισχύσεων για τα προϊόντα αυτά που συλλέγονται εντός της Κοινότητας και χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ζωοτροφών και τροφίμων, χάριν της προστασίας της κοινοτικής παραγωγής. Σύμφωνα με το σύστημα που τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό αυτόν, οι ενισχύσεις δεν καταβάλλονται απευθείας στους παραγωγούς αλλά, όπως ορίζει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, « σε εκείνους που χρησιμοποιούν τα ανωτέρω προϊόντα που πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την απόκτηση του δικαιώματος ενισχύσεως και εγγυώνται ότι ο παραγωγός έλαβε τουλάχιστον την ελαχίστη τιμή », όπως αυτή καθορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού.

4 Με το άρθρο 2α του κανονισμού 1431/82, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1485/85 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 1985 (ΕΕ L 151, σ. 7), προβλέφθηκαν μηνιαίες προσαυξήσεις της ελαχίστης τιμής.

5 Οι γενικές λεπτομέρειες σχετικά με τη χορήγηση της ενισχύσεως και οι διαδικασίες ελέγχου προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2036/82 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1982, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με τα ειδικά μέτρα για τα πίσα, τα κουκιά και τα φούλια (ΕΕ L 219, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 1734/84 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1984 (ΕΕ L 164, σ. 3), και 1832/85 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 173, σ. 3).

6 Δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2036/82, όπως έχει τροποποιηθεί, ο πρώτος αγοραστής υποβάλλει στον οργανισμό που ορίζεται από το κράτος μέλος στο οποίο έχει συγκομιστεί το προϊόν δήλωση παραδόσεως. Η δήλωση αυτή βεβαιώνει, μεταξύ άλλων, την ποσότητα των παραδοθέντων από τον παραγωγό προϊόντων και τους σχετικούς με την τιμή όρους που μνημονεύονται στη σύμβαση, όρους στους οποίους περιλαμβάνεται, ιδίως, μια τιμή που είναι τουλάχιστον ίση προς την ελαχίστη τιμή, προσαυξημένη, ενδεχομένως, κατά τις μηνιαίες προσαυξήσεις (άρθρο 3, παράγραφος 2). Ο οργανισμός που έχει οριστεί από το κράτος μέλος, αφού ελέγξει το περιεχόμενο της δηλώσεως, χορηγεί στον πρώτο αγοραστή πιστοποιητικό που βεβαιώνει ότι, όσον αφορά την παραδοθείσα από τον παραγωγό ποσότητα, ο παραγωγός έτυχε, τουλάχιστον, της ελαχίστης τιμής και των μηνιαίων προσαυξήσεων (άρθρο 4, παράγραφος 2).

7 Δυνάμει του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού, ενίσχυση χορηγείται σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί τα προϊόντα αυτά υπό τον όρο:

— ότι καταθέτει, στον οργανισμό που έχει οριστεί από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου χρησιμοποιήθηκε το προϊόν, αίτηση καθώς και το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, και

— ότι η ποσότητα που αναφέρεται στο εν λόγω πιστοποιητικό χρησιμοποιήθηκε πράγματι, μετά τη θέση της σε έλεγχο, στην επιχείρηση όπου χρησιμοποιήθηκε.

8 Οι σχετικές με την εφαρμογή του καθεστώτος αυτού λεπτομέρειες προβλέπονται κυρίως στα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού 3540/85. Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού,

« Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη διαπιστώνουν ότι έχουν εκδώσει πιστοποιητικά αγοράς στην ελαχίστη τιμή για ποσότητα ανώτερη από την ποσότητα που οφείλεται πραγματικά, προβαίνουν στην ανάκτηση των πιστοποιητικών για τις ποσότητες που υπερβαίνουν τις καλυπτόμενες από τα δικαιολογητικά ή, αν έχουν ήδη μεταβιβαστεί, ζητούν από τον πρώτο αγοραστή να καταβάλει ποσό ίσο προς την υψηλότερη ενίσχυση, που ισχύει κατά την ημερομηνία χορηγήσεως του πιστοποιητικού, πολλαπλασιαζόμενη επί την ποσότητα που υπερβαίνει αυτή που καλύπτεται από δικαιολογητικά.»

**Η διαφορά της κύριας δίκης**

9 Όπως προκύπτει από τη Διάταξη περί παραπομπής, η Haneberg αγόρασε το 1986 πίσα για τα οποία ο BALM της χορήγησε, στις 22 Οκτωβρίου και 3 Νοεμβρίου 1986, πιστοποιητικά αγοράς στην ελαχίστη τιμή όσον αφορά, αντίστοιχα, 40 329 χιλιόγραμμα και 27 441 χιλιόγραμμα πισών και κατέβαλε την προβλεπόμενη ενίσχυση μετά τη μεταποίηση των πισών αυτών.

10 Από έλεγχο που διενήργησε ο BALM στις εγκαταστάσεις της Haneberg, τον Νοέμβριο του 1987, κατεδείχθη ότι για τις εν λόγω ποσότητες δεν είχε καταβληθεί η μηνιαία προσαύξηση των 0,43 γερμανικών μάρκων ( DM ) ανά 100 χιλιόγραμμα και ότι μόνο μια ελαχίστη τιμή βάσεως 68,29 DM ανά 100 χιλιόγραμμα είχε καταβληθεί.

11 Αναφερόμενος στο άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3540/85, ο BALM ζήτησε από τη Haneberg, με απόφασή του της 18ης Απριλίου 1988, να του υποβάλει τα πιστοποιητικά αγοράς στην ελαχίστη τιμή ή να καταβάλει ποσό ύψους 25 570,37 DM.

12 Το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, ενώπιον του οποίου προσέφυγε η Haneberg κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού ( ΕΟΚ ) 3540/85 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1985 ( ΕΕ L 342, σ. 3 ), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο BALM μπορεί να ανακτήσει πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή που έχει χορηγήσει έστω και αν η ελαχίστη αυτή τιμή δεν καταβλήθηκε;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 5, την ανάκτηση πιστοποιητικού αγοράς στην ελαχίστη τιμή για τη συνολική ποσότητα για την οποία αυτό χορηγήθηκε ή πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον η εναπομένουσα ποσότητα, που υπερβαίνει την καλυπτόμενη από δικαιολογητικά ποσότητα, αφού ληφθεί υπόψη, ως ελαχίστη τιμή, η τιμή που έχει πράγματι καταβληθεί ανά 100 χιλιόγραμμα παραδοθέντος εμπορεύματος;»

13 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, οι επίμαχες κοινοτικές διατάξεις, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο κατά το μέτρο που απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

**Όσον αφορά τα προδικαστικά ερωτήματα**

14 Με τα ερωτήματα αυτά, το εθνικό δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να μάθει αν ο βασικός κανονισμός 1431/85 και ο εκτελεστικός κανονισμός 3540/85 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν έχει πλήρως καταβληθεί στον παραγωγό η ελαχίστη τιμή, ο πρώτος αγοραστής δεν δικαιούται του ποσού της προβλεπόμενης ενισχύσεως ή ακόμα υπό την έννοια ότι μπορεί να λάβει την ενίσχυση που αντιστοιχεί στην παραδοθείσα ποσότητα, υπό την προϋπόθεση όμως της προηγουμένης καταβολής στον παραγωγό του ποσού που αντιστοιχεί στο αναγκαίο συμπλήρωμα προκειμένου να συμπληρωθεί η ελαχίστη τιμή.

15 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 3540/85 ορίζει ότι:

« Σε περίπτωση αμφιβολίας, όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που αναγράφονται στο πιστοποιητικό αγοράς στην ελάχιστη τιμή, το πιστοποιητικό αυτό επιστρέφεται στον οργανισμό εκδόσεως με πρωτοβουλία του ενδιαφερόμενου ή της αρμόδιας υπηρεσίας του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Εφόσον ο οργανισμός εκδόσεως του πιστοποιητικού αγοράς στην ελάχιστη τιμή θεωρεί ότι πληρούνται οι όροι για διόρθωση, αποσύρει το πιστοποιητικό και χορηγεί χωρίς καθυστέρηση διορθωμένο πιστοποιητικό. Το νέο αυτό έγγραφο περιλαμβάνει τη μνεία " πιστοποιητικό διορθωμένο στις ( ... ) " σε κάθε αντίτυπο.

Εφόσον ο οργανισμός εκδόσεως δεν θεωρεί αναγκαία τη διόρθωση του πιστοποιητικού αγοράς στην ελάχιστη τιμή, θέτει επ' αυτού τη μνεία " επαληθεύθηκε στις ( ... ) " καθώς και τη σφραγίδα του. »

16 Επομένως, το άρθρο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα διορθώσεως σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την ακρίβεια των στοιχείων που μνημονεύονται στο πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή.

17 Κατά την Επιτροπή, σε περίπτωση που δεν έχει πλήρως καταβληθεί η ελαχίστη τιμή, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 3540/85,

διότι το πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή δεν μνημονεύει την τιμή αριθμητικώς, οπότε δεν είναι δυνατό να υφίστανται εν προκειμένω αμφιβολίες ως προς την « ακρίβεια » μιας τέτοιας μνείας. Κατά συνέπεια, ουδεμία υφίσταται δυνατότητα διορθώσεως του εν λόγω πιστοποιητικού σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης.

18 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι πράγματι στο πιστοποιητικό, του οποίου το έντυπο περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 3540/85, ουδεμία γίνεται μνεία του ποσού της καταβληθείσας τιμής. Πάντως, στο σημείο 7 του πιστοποιητικού αυτού περιλαμβάνεται η πιστοποίηση σύμφωνα με την οποία « για την αναφερόμενη στο πλαίσιο 5 ποσότητα ο παραγωγός έλαβε τουλάχιστον την ελαχίστη τιμή ». Αν η μνεία αυτή είναι ανακριβής, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 3540/85, να διορθωθεί το πιστοποιητικό αγοράς.

19 Ωστόσο, πρέπει να λεχθεί ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 3540/85 δεν αρκεί για να δοθεί λυσιτελής απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα, διότι η διάταξη αυτή προβλέπει μόνο τη διόρθωση ενός πιστοποιητικού, ώστε αυτό να συμφωνεί με την πραγματικότητα, και όχι την καταβολή του συμπληρώματος της ελαχίστης τιμής, πράγμα που θα συνεπαγόταν τη διόρθωση του πιστοποιητικού.

20 Πρέπει εντούτοις να ληφθεί υπόψη ότι από τη διάταξη αυτή απορρέει ότι το πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή, άπαξ και εκδοθεί από την αρμόδιο οργανισμό, δεν αποτελεί κάτι το απαραβίαστο, ενώ, σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς την ακρίβεια των μνημονευομένων σ' αυτό στοιχείων, επιτρέπονται διορθώσεις προκειμένου ο αρμόδιος οργανισμός να προβεί στην καταβολή του σωστού ποσού της ενισχύσεως.

21 Όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3540/85, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η διάταξη αυτή αποτελεί, σε σχέση με το άρθρο 8, παράγραφος 2, lex specialis. Πρώτον, το εν λόγω όργανο υποστηρίζει ότι το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού καλύπτει αποκλειστικώς την περίπτωση διαφοράς μεταξύ της ποσότητας που έχει πράγματι παραδοθεί από τον παραγωγό και της ποσότητας που αναφέρεται στο πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή και όχι την περίπτωση κατά την οποία το καταβληθέν ποσό είναι κατώτερο της ελαχίστης τιμής, προσαυξημένης, ενδεχομένως, κατά τη μηνιαία προσαύξηση. Εξ αυτού έπεται, κατά την Επιτροπή, ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί ούτε απευθείας ούτε κατ' αναλογία.

22 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3540/85 αφορά την περίπτωση κατά την οποία η ποσότητα οσπριοειδών που αναφέρει το πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή είναι ανώτερη αυτής που έχει πράγματι παραδοθεί και όχι την περίπτωση κατά την οποία ναι μεν δεν υφίσταται αμφιβολία ως προς την παραδοθείσα ποσότητα, πλην όμως ο παραγωγός δεν έτυχε της αντίστοιχης ελαχίστης τιμής, προσαυξημένης, ενδεχομένως, κατά τις μηνιαίες προσαυξήσεις.

23 Σημειωτέον, περαιτέρω, ότι το άρθρο αυτό 6, παράγραφος 5, οργανώνει, για την ειδικότερη περίπτωση της υπάρξεως διαφορών μεταξύ της ποσότητας που μνημονεύεται στο πιστοποιητικό αγοράς και της παραδοθείσας ποσότητας, ένα διορθωτικό σύστημα το οποίο, με το να αποκλείει την εις το ακέραιο επιστροφή της ενισχύσεως, συνίσταται αποκλειστικά είτε στην ανάκτηση, από τον εκδώσαντα οργανισμό, του πιστοποιητικού αγοράς στην ελαχίστη τιμή για τις ποσότητες που υπερβαίνουν αυτές για τις οποίες υφίστανται δικαιολογητικά είτε, σε περίπτωση καταβολής από τον οργανισμό αυτόν ενισχύσεως ανώτερης της οφειλομένης, στην επιστροφή από τον πρώτο αγοραστή του πλεονάζοντος μέρους αυτής.

24 Πρέπει να προστεθεί ότι, στη διεπόμενη από το άρθρο 6, παράγραφος 5, περίπτωση, ο παραγωγός έχει, εν πάση περιπτώσει, εισπράξει την ελαχίστη τιμή που αντιστοιχεί στην πράγματι παραδοθείσα ποσότητα.

25 Επομένως, το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3540/85 έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, δηλαδή προβλέπει διόρθωση μόνο σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ της παραδοθείσας ποσότητας και της ποσότητας που αναφέρει το πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή, πράγμα που συνεπάγεται συγκεκριμένες έννομες συνέπειες. Επομένως, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογίαν όταν δεν έχει καταβληθεί στον παραγωγό η ελαχίστη τιμή.

26 Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η ελαχίστη τιμή, συμπεριλαμβανομένων των μηνιαίων προσαυξήσεων, δεν έχει πλήρως καταβληθεί στον παραγωγό, έχει εξ ολοκλήρου καταρτιστεί κακώς το πιστοποιητικό αγοράς στην ελαχίστη τιμή και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να απαιτηθεί η επιστροφή στο ακέραιο της άνευ νομίμου αιτίας χορηγηθείσας ενισχύσεως.

27 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ερμηνεία αυτή παρουσιάζει κυρίως το σημαντικότατο μειονέκτημα ότι δεν επιτυγχάνεται με αυτή ο σκοπός της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, ο οποίος συνίσταται, όπως μνημονεύεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1431/82, να τύχουν οι γεωργοί του καθεστώτος ενισχύσεως καθώς η χορήγηση της ενισχύσεως αυτής στον πρώτο αγοραστή θα εξαρτάται από τη διαβεβαίωση ότι ο γεωργός έχει λάβει, τουλάχιστον, την ελαχίστη τιμή.

28 Πρέπει να προστεθεί ότι η ερμηνεία αυτή θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να φέρει ο πρώτος αγοραστής την επιβάρυνση της ενισχύσεως της οποίας το ποσό περιέχεται στην καταβληθείσα στον παραγωγό τιμή, ενώ, στο σύστημα της εξεταζόμενης ρυθμίσεως, ο πρώτος αγοραστής δεν είναι στην πραγματικότητα παρά ένας μεσάζων μεταξύ του αρμοδίου εθνικού οργανισμού και του παραγωγού που είναι ο τελικός αποδέκτης της ενισχύσεως. Η συνέπεια αυτή θα ήταν εντελώς απαράδεκτη στην περίπτωση κατά την οποία ο μεσάζων δεν θα είχε ενεργήσει δολίως.

29 Σε μια τέτοια περίπτωση, πρέπει να ληφθεί υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, ο σκοπός της ρυθμίσεως ο οποίος, όπως ελέχθη προηγουμένως, συνίσταται στο να επωφελείται ο παραγωγός από τη χορηγούμενη από τον αρμόδιο οργανισμό ενίσχυση.

30 Ενόψει του σκοπού αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3540/85, έστω και αν δεν αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση μιας ανακρίβειας σχετικά με τη δηλωθείσα ποσότητα, απηχεί την πρόθεση του νομοθέτη να θεσπίσει ένα σύστημα διορθώσεως όταν τα πιστοποιητικά αγορών στην ελαχίστη τιμή περιέχουν ανακρίβειες.

31 Αυτό το πνεύμα των νομοθετικών κειμένων έχει ήδη επισημανθεί ανωτέρω όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, το οποίο προβλέπει τη διόρθωση άλλων ανακριβειών που υπάρχουν στο εν λόγω πιστοποιητικό, όπως αυτές που αφορούν την ονομασία του προϊόντος, την περίοδο εμπορίας ή ακόμη την ανακριβή δήλωση με την οποία ο εκδώσας οργανισμός βεβαιώνει ότι « ο παραγωγός έλαβε τουλάχιστον την ελάχιστη τιμή ».

32 Ενόψει ακριβώς του πνεύματος και του μηχανισμού της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, εξεταζομένης υπό το φως του σκοπού της ο οποίος συνίσταται στο να λαμβάνει ο παραγωγός τουλάχιστον την ελαχίστη τιμή, πρέπει να γίνει και η ερμηνεία της σε μια μη ρητώς προβλεπομένη περίπτωση, όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στη διαφορά της κύριας δίκης.

33 Κατά συνέπεια, στο εθνικό δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3540/85 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1985, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά, τα φούλια και τα γλυκά λούπινα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει πλήρως καταβληθεί στον παραγωγό η ελαχίστη τιμή, ο πρώτος αγοραστής δεν δικαιούται, καταρχήν, να εισπράξει την προβλεπομένη ενίσχυση. Ωστόσο, η ενίσχυση αυτή μπορεί να εισπραχθεί υπό τον όρον ότι ο πρώτος αγοραστής θα έχει καταβάλει προηγουμένως στον παραγωγό συμπλήρωμα ίσο προς το ποσό που αντιστοιχεί στην ελαχίστη τιμή.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

34 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, με Διάταξη της 2ας Ιανουαρίου 1991, αποφαίνεται:

**Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3540/85 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1985, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά, τα φούλια και τα γλυκά**

**λούπινα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει πλήρως καταβληθεί στον παραγωγό η ελαχίστη τιμή, ο πρώτος αγοραστής δεν δικαιούται, καταρχήν, να εισπράξει την προβλεπομένη ενίσχυση. Ωστόσο, η ενίσχυση αυτή μπορεί να εισπραχθεί υπό τον όρον ότι ο πρώτος αγοραστής θα έχει καταβάλει προηγουμένως στον παραγωγό συμπλήρωμα ίσο προς το ποσό που αντιστοιχεί στην ελαχίστη τιμή.**

Kapteyn Κακούρης Díez de Velasco

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Ιουλίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn